

Поштовани,

Дана 9. децембра 2013. године, Информативни портал „Радија 021“, који објављује информативни садржај на адреси <http://www.021.rs>, пласирао је вест под насловом „Протекције за ћерку Јоргованке Табаковић у РФЗО“. Ову вест потписао је Миодраг Совиљ, а у њој се наводи како је Милени Табаковић, ћерки гувернерке НБС Јоргованке Табаковић, новосадска филијала Републичког завода за здравствено осигурање обезбедила „службени аутомобил и возача како би два пута недељно ишла у Београд на предавања“. Такође је наведено да се ова одлука односи и на Лидију Бјеловук, која такође студира у Београду, те да „према информацијама до којих је дошао Радио 021, њих две петком и суботом у Београд вози шофер, који их чека док не заврше с предавањима, а затим их враћа у Нови Сад“. Истакнуто је и да портал није успео да добије одговор од РФЗО зашто су „овим двома запосленим обезбеђени посебни услови“.

Доказ: у прилогу ове жалбе

Ову вест даље су пренели 9. и 10. децембра 2013. године:

1) дневни лист „Наше новине“ у свом издању од 10. децембра 2013. године, на стр. 7, чланак под насловом „Кола РФЗО возе и довозе ћерку Табаковићке из НС у Београд?“ (скенирани примерак извода из тих новина у прилогу ове жалбе),

2) портал „еИзбори“, с још тенденциознијим насловом „Ћерка Јоргованке Табаковић добила возача и службени аутомобил од РФЗО, док за болесну децу нема новца“,

3) портал „Контра Прес“ с насловом „Цензура на 021: Протекције за ћерку Јоргованке Табаковић нису за објаву“,

4) портал „Аутономија.Инфо“ с насловом „Протекције за ћерку Јоргованке Табаковић“,

5) на Интернет страници јавног сервиса РТВ Војводина 10. децембра објављена је вест под насловом „РФЗО: Милена Табаковић на усавршавању као и остали“, у којој је наведено заједничко саопштење Независног удружења новинара Србије и Независног друштва новинара Војводине којим се износи да је до уклањања вести с појединих портала дошло превасходно због политичких притисака.

С обзиром на то да су објављивањем наведене/наведених вести грубо прекршена правила Кодекса новинара Србије (у даљем тексту: Кодекс), овим путем подносим жалбу на поступање означених информативних портала, односно штампаних медија.

Наиме, објављивањем неистините вести којом се директно дискредитује моја личност злонамерно се наводи јавност да се мимо важећих правила, коришћењем положаја или другим видовима неморалног понашања, члановима моје породице омогућавају привилегије захваљујући томе што су моја деца.

1. Портал „Радија 021”, оснивач овог портала и новинар Миодраг Совиљ, као и остали медији који су једнострано пренели вест, прекршили су новинарски кодекс већ самом чињеницом да ни мене, чије су име и функција употребљени, односно злоупотребљени већ у самом наслову, а ни моју ћерку на чији рачун су неистине изнете, пре објављивања текста нико није позвао да провери шта је истина. То недвосмислено указује да је у овом случају тешко повређено основно новинарско правило да свака прича мора да има две стране.

Већ у уводним одредбама Кодекса утврђено је да интерес јавности подразумева објављивање свих важних информација које су читаоцу/слушаоцу/гледаоцу од помоћи при формирању властитог суда/мишљења о појавама и догађајима, а како је могуће остварити овај интерес ако није учињен ни најмањи покушај да се претходно добију информације од оних на које се те информације односе?

Поред тога, у делу Кодекса под I Истинитост извештавања, у тачки 4. више је него јасно утврђено да је новинар дужан, када је то неопходно, да консултује што више извора и да им омогући да изнесу свој став, а нарочито су два међусобно независна извора информација пожељна у случају постојања индиције да званичан извор даје непотпуну и/или нетачну информацију, што је у овом случају било очигледно.

2. Даље, ни за један навод у тексту није приложен доказ, нити је после његовог објављивања тражен. Штавише, заједно с поменутих текстом објављена је фотографија дописа директора РФЗО који уопште није у корелацији с насловом поменуте вести јер се управо тим дописом говори у прилог чињенице да остваривање поменутих права на превоз није протежирање, нити обезбеђивање „посебних услова” за двоје запослених, већ општа могућност која припада свим запосленима који похађају одговарајуће последипломске студије.

Зашто ове чињенице нису наведене, иако су биле добро познате аутору поменутог текста? Основна правила новинарске пажње утврђују да је прећуткивање чињеница које могу битно да утичу на став јавности о неком догађају једнако њиховом намерном искривљивању или изношењу лажи. У овом случају реч је о очигледном примеру кршења наведене етичке норме новинарске професије.

3. Са новинарством су неспојиви објављивање неоснованих оптужби, клевета, гласина – ово је један од основних постулата Кодекса (део I тачка 5.). Очигледно је да је основна намера у овој ситуацији била да се пласирањем неутемељених оптужби и дезинформација о мојој деци пре свега дискредитујем ја као личност и као гувернер. Право је медија да имају различите уређивачке концепте, али је обавеза новинара и уредника да праве јасну разлику између чињеница које преносе, коментара, претпоставки и нагађања (део I тачка 2. Кодекса).

С тим у вези, навођење болесне деце и довођење у корелацију њихове муке и породице којој припадам је заправо позив на линч којим се непосредно угрожава моја лична безбедност и безбедност моје породице.

4. Изношење неоснованих оптужби и кафкијанских претпоставки посебно је изражено у вестима које су уследиле након објављивања изворне информације, а поготово у преносу саопштења НУНС и НДНВ којим се истиче да је до уклањања вести о томе да је ћерка Јоргованке Табаковић користила службени аутомобил дошло због политичких притисака, а ова удружења су затим и осудила ове притиске. На тај начин је заправо учињен покушај да се створи утисак у јавности како сам ја као гувернер извршила притисак како би се ова вест повукла са свих интернет портала, што је наравно, ноторна неистина и потпуна бесмислица.

*

Имајући на уму наведено, предлажем да Комисија за жалбе Савета за штампу по овој жалби одлучи тако што ће наложити прекршиоцима Кодекса да уклоне оспорени садржај и упуте јавно извињење мојој ћерки Милени Табаковић и мени за пласиране неистине и дезинформације, односно тако што ће изрећи јавну опомену према прекршиоцу над којим Савет за штампу нема пуну надлежност.

У Београду, 11. децембра 2013. године

Јоргованка Табаковић